

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEANОрганъ на Българско-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

За една година ..300 лей
За 6 месеца . . 160 „Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

ИКОЛОТО НИ ПОДКОНЯ

далечното минало
българския народъ
ва величави примѣри
скрена преданностъ
общественитѣ дѣла
решо чувство на со-
рностъ у нѣвгашни-
орбаджии.

днесъ сж между насъ
еменици на готовно-
съ която Евлоги
иевци и плеадата
безъ натруфеностъ,
умно и вдъхновено
е отзовавали на всѣ-
нициатива отъ народъ-
енъ характеръ, под-
гали сж всѣко об-
ево начинание, ка-
награда сж имали
козната своя съвестъ,

допринесли и тѣ
еуспѣха на общото
че сж извършили
ро нѣщо. Благода-
е на тази отзивчиво-
българщината отъ Ро-
я тогава е имала нѣ-
о ежедневни вестни-
здавани на българ-
ромънски, сръбски,
ски и др. езици, мно-
во списания и биб-
еки; читалища, кул-
и благотворителни
щества, народни до-
и др.

есъ ромънскитѣ по-
ди отъ български
оходъ иматъ най го-
нужда отъ взаимна
репа. Челно мѣсто и
ъръ за подражание
това отношение би
вало да дадѣтъ по-
итѣ, по-заможнитѣ.

естъта на добруджан-
бъва да признаемъ,
вали сж времена —
много отдавна — ко-
нуждитѣ на нѣкои
ерски институти сж
почувствани, като
нужди и сж обеди-
ли трогателната по-
увателностъ и пла-
готовностъ за под-
на всички състоя-

българи. Достатъч-
да си спомнимъ
жавитѣ резултати отъ
иативата да се под-
не първия българ-
рганъ вестникъ „Ку-

дѣтъ неблагоприятни
Готвятъ ни се тежки
тания. Имаме да се
вимъ съ толкова не-
едливости, съ тол-
нещастия, каквото е
иането на бесараб-

Винга — Тази недѣля въ
селската гостилница се съ-
бироха ромънските чинов-
ници отъ града Винга, да
се посовѣтсвуватъ какъ би
можило било да обманатъ
българите отъ този градъ
и да ги надоратъ, да фле-
затъ въ политическата пар-
тия на „Фронтулъ ромъ-
нескъ“. Изъ парво, речъ
износите са говорили мно-
го отъ постраданието на
ромънетѣ подъ маджарско-
то иго [??], а сега какъ е
добре и на българите, жи-
вуци въ Ромъния. За пре-
лика, на сочиха на гладува-
щите българи отъ Бесара-
бия, за която даржавата
отредила да се сабере по-
мощъ. Мнозина отъ сабе-
ренитѣ българи си вториха
кисите и подадиха си тей-
на подаракъ за страданитѣ
българи бесарабци. Който
случайно не ималъ пари,
поискалъ наемъ на бързо,
само да донесе и той по-
мощъ на братята бесараб-
ци. Сато добре се укрена-
ло и тай се видело че мно-
го помощъ ще се събере.
За жалъ една речъ изно-
сячъ позвалъ саберанитѣ
да флезатъ, да се опишатъ
въ горе обадѣната партия,
и като виделъ че ни единъ
българинъ не флезе въ та-

зи партия, сардито додигна
шозинизма и казалъ, че
всичките малцинства, тай и
българите треба да бадатъ
подчинени — слуги на ромъ-
ните. Идвамъ се чухъ тази
речъ, селската гостилница
се изпраздна, а българете
сж наведена глава трагнаха
камъ дома.

Българското село Беше-
нова — веќе ще получи жан-
дарми. Българската млади-
на, която пада подъ преми-
литарско учение е насилна
да отива въ близкото мане-
но ромънско село на уче-
ние, и тай занемаре недел-
ното Богослужение. Тези
българи, всички католици,
секо недѣли таржествено
отиватъ въ тейната като-
личка черква, защо само
тукъ въ черквата чуятъ речъ
на майкина языкъ отъ ста-
рия свещеникъ. Споредъ че
неколко патъ не отивали на
премилитарско учение, вла-
ста решила сж жандари да
подкара младежа и на черк-
ва, въ романската село.

По малко ща й взаматъ
верата и языка на тези бъл-
гари.

Б. Р. Дописката е точно
по оригинала, както пишатъ
и говорятъ банатскитѣ бъл-
гари.

ЦАРЬ БОРИСЪ ще посети Лондонъ

Столичнитѣ вестници
съ последна дата съобща-
ватъ, че царъ Борисъ на-
скоро щѣ да посети Лон-
донъ, като гостъ на ан-
глийското кралско семей-
ство.

Сжщитѣ вестници под-
чертаватъ особената важ-
ностъ на това посещение,
като му придаватъ голъ-
мо политическо значение.
Това царско посещение —
споредъ горното съобщение
— било въ връзка съ евен-
туалното влизане на Бъл-
гария въ Балканското спо-
разумение.

Л. П. С-въ

ИЗЪ ЖИВОТА

на банатскитѣ българи

(Специална кореспонденция на в. „Добр. гласъ“)

Какво ищатъ банатскитѣ ромъни?

Винга — Тази недѣля въ
селската гостилница се съ-
бироха ромънските чинов-
ници отъ града Винга, да
се посовѣтсвуватъ какъ би
можило било да обманатъ
българите отъ този градъ
и да ги надоратъ, да фле-
затъ въ политическата пар-
тия на „Фронтулъ ромъ-
нескъ“. Изъ парво, речъ
износите са говорили мно-
го отъ постраданието на
ромънетѣ подъ маджарско-
то иго [??], а сега какъ е
добре и на българите, жи-
вуци въ Ромъния. За пре-
лика, на сочиха на гладува-
щите българи отъ Бесара-
бия, за която даржавата
отредила да се сабере по-
мощъ. Мнозина отъ сабе-
ренитѣ българи си вториха
кисите и подадиха си тей-
на подаракъ за страданитѣ
българи бесарабци. Който
случайно не ималъ пари,
поискалъ наемъ на бързо,
само да донесе и той по-
мощъ на братята бесараб-
ци. Сато добре се укрена-
ло и тай се видело че мно-
го помощъ ще се събере.
За жалъ една речъ изно-
сячъ позвалъ саберанитѣ
да флезатъ, да се опишатъ
въ горе обадѣната партия,
и като виделъ че ни единъ
българинъ не флезе въ та-

зи партия, сардито додигна
шозинизма и казалъ, че
всичките малцинства, тай и
българите треба да бадатъ
подчинени — слуги на ромъ-
ните. Идвамъ се чухъ тази
речъ, селската гостилница
се изпраздна, а българете
сж наведена глава трагнаха
камъ дома.

Българското село Беше-
нова — веќе ще получи жан-
дарми. Българската млади-
на, която пада подъ преми-
литарско учение е насилна
да отива въ близкото мане-
но ромънско село на уче-
ние, и тай занемаре недел-
ното Богослужение. Тези
българи, всички католици,
секо недѣли таржествено
отиватъ въ тейната като-
личка черква, защо само
тукъ въ черквата чуятъ речъ
на майкина языкъ отъ ста-
рия свещеникъ. Споредъ че
неколко патъ не отивали на
премилитарско учение, вла-
ста решила сж жандари да
подкара младежа и на черк-
ва, въ романската село.

По малко ща й взаматъ
верата и языка на тези бъл-
гари.

Б. Р. Дописката е точно
по оригинала, както пишатъ
и говорятъ банатскитѣ бъл-
гари.

Малко безгрижие!

Германцитѣ празнуватъ, съ
голѣми тържества, стогодиш-
нината отъ прокарването на
жельзопътнитѣ линии въ Гер-
мания.

Ние пъкъ, следъ сто годи-
ни (начиная отъ идущата го-

дина) ще търсимъ изъ нивята
аджаба кжде е имало шосета,
и още следъ сто години ще
празнуваме съ огодишнината
на добруджанскитѣ шосета!.,
Все ще бадѣ празникъ!

ОБУЩАРСКИЯ МАГАЗИНЪ И АТЕЛИЕ

НА

ИВАНЪ КУЦАРОВЪ

ул. „Ромулусъ“ 13 (до Шадърфана) — Базарджикъ

разполага съ богатъ асортиментъ отъ:

ДАМСКИ И МЖЖКИ ОБУЩА

големъ изборъ

ДОМАШНИ ПАНТОФИ

(Пъсла), ДЕТСКИ ОБУВКИ и пр. пр.

ВСИЧКО ПЪРВОКАЧЕСТВЕНО И НА

— КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ —

ЗА ОБУЩАРИ голѣмъ, всички цѣто-

изе и качества КОЖИ

и пълень асортиментъ на

обущарски артиколи

ЕДНО САМО ПОСЕЩЕНИЕ И ЩЕ СЕ УВЪРИТЕ!

ПОДНОВЕНАТА ФИРМА

Андрей Илиевъ-синове

и Руси Ст. Георгиевъ

ул. „Тутраканъ“ 33 — Силистра

пусна въ продажба, при най-износни цени всички видове

ЖЕЛЪЗАРСКИ, ДЪРВОДЪЛСКИ, БОЯДЖИЙСКИ

материали и добре подбранъ стокъ отъ месингови артиколи

Боръ машини, наковални (Норсови) духала (кюрюци)

първокачествени плугове

безъри, цинквейсъ — „Корона“, разни бои, най-доброка-

чествени четки, корниси, бризбизи отъ чистъ месингъ,

ПРИМУСИ, машини за гладене, машини за

месо и всички части за тѣхъ

За увѣрение посетете ни магазина

Д-ръ А. Л. Любчакъ

приема болни въ медицинския си кабинетъ
на ул. „Пр. Мирча“ 20 (въ дома на Д-ръ
Петровъ, срещу хотелъ „Владимиръ“)

Детски болести, вътрешни и акушерства

— Приема презъ всѣко време —

Блага Александрова

КИРИЛЪ ХРИСТОВЪ — ВЪ ИЗГНАНИЕ

Суровата, грубата, българска действителност о с ж ж да своите избрани синове на мъки и лишения. Сжщата тази действителност убива не един талант.

— Защо загинаха на бойното поле толкова голѣми дарования, като напр., Борисъ Ганчевъ, царятъ на театралната ни сцена, или живѣлия въ черна мизерия — Димчо Дебеляновъ? Кому бѣ нужна смъртта на тънкия и дълбокъ преводачъ и поетъ Гео Милевъ? Защо бѣ нужно Яворовъ, този най-голѣмъ български поетъ следъ Хр. Ботева — да се самоубие? Защо бѣ потребно Пенчо Славейковъ, поетътъ на хубавитѣ безсмъртни, ситови и философски поеми, да премине живота си въ тровила и горчевини и въ чужбина да свърши самотенъ и неразбранъ?

Защо благородниятъ, високо-хуманния Константинъ Величковъ бѣ осъденъ да понесе печалното изгнание — и редица години — далечъ отъ родината си да пѣе своите меланхолични пѣсни? Или, за да оправдае името си на тжженъ поетъ? — Само за това ли?

Още не е отзвучалъ въ българскитѣ чувствителни сърдца ужасътъ отъ вестта за самоубийството на Никола Ракитинъ!

Кому, кому бѣ нужна смъртта на този толкова благъ, толкова скромнъ човѣкъ? На този смисленъ и тихъ пѣвецъ на селото, на тежкия селяшки трудъ, на ведритѣ простори?

Поетътъ Ракитинъ! сложи измъчената си, отъ ужаса на коравия български животъ, глава на леднитѣ желѣзопътни релси!.

А безсмъртния Сава Огняновъ — съ „болното“ сърдце, съ гордия и финъ аристократизмъ на духа си — не бѣ ли осъденъ да диша въ тѣсната и груба атмосфера на единъ беденъ животъ, животъ, който, вмѣсто да окриля — смазва, вмѣсто да въздига и поддържа, принизява и обезцвята?

Сжщата тая нерада българска действителност прокуди отъ нѣколко години насамъ най-звучния, най-пѣсенния между днесъ живитѣ български поети — Кирилъ Христова! — Българскиятъ още много суровъ, много неуравновѣсенъ и жестокъ животъ поиска да омаловажи, да обезцени и да унижи поета на дивнитѣ балади на прозрачно-бистрата лирика — Кирилъ Христова — въ едно и сж-

що време и български Анакреонъ, и български Алкей, и български Пушкинъ!

Неприветната българска действителност не прости на поета, че бѣше достатъчно самобитенъ и смѣлъ като личностъ и голѣмъ като поетъ, за да покаже чрезъ острието на сатирата си суровитѣ български нрави, отрозната партизанщина, низката завистъ и пагубното раболепие на българина предъ чуждото. Съ откровения си и огъръ езикъ К. Христовъ си спечели много врагове. Не простиахъ тѣ прямото и рѣзко-метално слово на поета!

Отиде си и Кирилъ Христовъ отъ родината, напусна я съ дълбоко озлобление и проклятие въ душата си!

Златна Прага прибра изтерзания поетъ. Не истинска мъка ли е отронила следното откровение — „Елегия“, писана още въ родината?

— „Кога се взра въ нощта на миналото наше,
Въ живота варсареи на нашитѣ дѣди,
Нлъ въ настоящето, що повече ме плаши
Съ своитѣ робски нрави, кръвници, беда!“

О, какъ желяз азъ поне за мигъ единъ члкъ
Да се почувствувамъ на друго време синъ,
И синъ на другъ народъ: Народъ, що е
Самичкъ на сѣдбинитѣ си въ роковень властелинъ!“

Въ следнитѣ стихове, не осмѣ ли поетътъ съ болка безрадостната сѣдба на българския писателъ?

— „Писателъ български? Поетъ?
— Ще крещъ ти и ще си влочишь динитъ,
Катъ чуждъ въ родния край — немилъ-недрагъ.
Тукъ българи живѣятъ: тѣмъ не трѣбватъ
Изкуства, пѣсни: ежби дай имъ тѣмъ!“

Не истина почувствувана ли се подчертава и въ „Сонетъ“?

— „Родино бедна, ти не зови
За трудъ задруженъ насъ: дѣлитъ ни бури
Отъ свади — и отъ низости, уви!“

И днесъ, вече шестдесетъ годишния поетъ, въ старинния градъ, въ бедната си таванска стаица не престава да работи за родината си и за парчето хлѣбъ, което поета отказва да печели въ нея.

Отъ златна Прага днесъ Кирилъ Христовъ продъл-

жава да пише и превежда за прославата на сжщата тая родина, която тѣй неблагодарно се огнесе къмъ него. Не въ чужбина ли писа той своята поема „Чада на Балкана“? Не отъ тамъ ли работи за духовното сближение между двата народа: българския и чехския? Не тамъ ли, въ северния Римъ, Кирилъ Христовъ запознава културнитѣ чехи съ богатството и звучността на българския езикъ, на българската поезия?

— Каква по-блѣскава прослава на България отъ тази?

Днесъ Кирилъ Христовъ е лекторъ по български езикъ въ Нѣмския и Карловския Университети въ Прага.

Дори горещитѣ поклонници на българската народна душа и езикъ — просвѣтитѣ чехкини и литераторки — Иржина Карасова и Ноеми Молнарова — непосредствени ученички на талантливия ни поетъ, правятъ проучвания на българския фолклоръ и народенъ битъ, превеждатъ и готвятъ обемисти антологии, въ които достойно издигатъ имената на българскитѣ поети и това, все подъ прѣкото влияние и ръководство на Кирилъ Христовъ — вещъ и дълбокъ познавачъ на народната душа и поезия.

Днесъ, Кирилъ Христовъ, оцененъ и признатъ за голѣмъ талантъ отъ културнитѣ чехи, изживѣва въ издръ просвѣтление години на своя, нѣкога пѣстъръ и буренъ животъ, разбралъ и простилъ жестокостта на своя още много младежъ народъ. Очарованъ отъ многогласния градъ — културенъ и политически центъръ на днешна Чехословакия, Кир. Христовъ възпѣва старинната музика въ „Симфонията на Прага“, пише своята „Изповѣдь“, подобно яснополянския мѣдрецъ, разбралъ цената на всичко, „що диша подъ небото“.

И, бодриятъ нѣкога буйно-жизнерадостенъ пѣвецъ на „Хоръ“, „Химнъ“, „Пѣсенъ подъ ледоветъ“, „Скитникъ“, „Пиппина“ и пр. днесъ дава изразъ на душевнитѣ си изживѣвания въ дългитѣ, плавно-спокойни и плътни стихове на епическата поема, достигналъ по този начинъ величието на класическия легендаренъ Омиръ!

„Отдихъ настѣжи! Сѣнки вечерни покриватъ моя животъ“ — би запѣлъ и Кирилъ Христовъ въ тиха резигнация като своя събратъ по при-

звание! — Стоянтъ Михайловски.

Едва ли сега нѣкоя голѣма и свѣтла мечта окриля духа на преждевременно застарѣлия и боленъ поетъ!

Какви радости може да му доставя още живота? Когато, преди всичко, трѣбва да се храни по-бедно и отъ най-бедния студентъ?

Не единъ пжтъ, навѣрно, той ще спира съсрѣдоточенъ погледъ на течащитѣ води на Влтава!

„Всичко тече“, може би, не единъ пжтъ ще се възправятъ съ дълбоката си яснота тия думи на античния мѣдрецъ — въ душата на поета-изгнаникъ!

— Действително, всичко тече, всичко се мѣни, всичко се изличава. И все пакъ, не всичко тече, не всичко се изличава! Докато живѣе човѣкъ, прѣсна остава следата отъ нанесена обида, отъ нанесено оскръбление!

— Какво отъ това, че богатото, надареното сърдце на изгнаника отрони още пѣсни за родината?!

— Болката е, която дава стойностъ на всички ценности, сътворени въ свѣта. Ще се намѣрятъ добри и благородни сърдца въ България, които ще поискатъ да се отпразднува единъ юбилей на Кирилъ Христовъ! Каква късна и печална радостъ за поета, следъ болезнено изживѣваното огорчение!

— Защото не е юбилей, който ще посочи и затвърди името на Кирилъ Христовъ, като негѣшно въ пантеона на българскитѣ творци. Защото Кирилъ Христовъ остави пѣсни, които правятъ името му безсмъртно въ вѣковетъ.

Защото не познавамъ другъ български поетъ, който да тѣе толкова и тѣй искрено, тѣй непринудено. Не познавамъ другъ български поетъ, като Кирилъ Христова, който да е написалъ толкова светли, росни пѣсни, отъ които лѣха пролѣтно уханье и опиянение отъ живота.

Мѣнички лирични пѣсни, пѣсни, които поетътъ е издѣлъ въ свѣтлозарното, богато утро на своя животъ — като: „Балкани, дигайте се въ небесата“, „Адриатика“, „Край морския брѣгъ“, „Въ зори“ и много други.

Старинни предания, пейзажни картини, душевна оглъбеностъ, размисли, живо действителност — всичко това сж живитѣ обекти въ Кирилъ Христовата поезия.

Юбилей на поета готвятъ въ България!

Не всѣка пѣсенъ ли, що

се ражда въ поетовата ша, е радостта и мѣ и смисъла за поета?

Пѣсенната душа престанала да звучи, е сродила единъ пжтъ винаги съ богатството единъ звученъ езикъ, който поетътъ изпѣ отъ най-вдѣхновенитѣ пѣсни: Българската

— И ти — ти моля! Съ и на чуждъ
Скърбя и радвамъ се своята родине
О, какъ обичамъ те, и твоята
И какъ съ тебъ леко е край свѣта д

ЗАБЕЛЕЖКА:

Кратки биографични лежки за поета:

На 1875 г. въ градъ Загора се е родилъ Кирилъ Христовъ. Едно радостно детство изминава на 2 годишна възраст става клето сираче: баща на поета е убитъ турцитѣ презъ Освободителната война. Затова късно поетътъ ще пѣе своя сиротински животъ напразно ще иска да та майчина милувка.

„Когато тиха скръбъ почина тѣ
Сърдце ми навести, азъ
Блаженъ, чисто челопази мена се
(Ахъ, спомнѣ поне) на чина цѣлу

Буйно, палаво, а впечатлително и даровитъ дете Кир. Христовъ още ранната си юношеска растъ се зачита въ руска поезия. По-късно живѣе то студентъ по право Брюкселъ, Лайпцигъ и Иафя. Пжтува изъ Италия. Въ Берлинъ учи литература. Навозо е въ София чата въ „Мисль“. Издѣлни стихотворни си: Трепети, Химни на рата, Слънчогледи, Вечерни, Победни пѣсни, лирико-драматическитѣ лози — „Праздникъ въ маци“, „Леонардо да Винчи“, драмата „Боянъ Мо“, Превежда Шилеръ, Шопенъ, Едмонъ Ростанъ, Пушкинъ.

Кирилъ Христовъ е голѣмо име въ новобългарската поезия.

Продава се

доходна
на съ
салонъ,
и шопропъ, на ул. „Проданлъ“ 8 [срѣну България
та Частна девическа гимназия
— на износна цена
Споразуменіе редки

ТА НА МАЛЦИНСТВОТА

ЖЕНЕВА ИЛИ ДЪРЖАВАТА

ВЪ КОЯТО ЖИВЪЕМЪ?

ме свидетели преди дни, какъ г. Титусеску, м-ръ на външните работи на Ромъния, презъ унгарската унгарското народ-малцинство, че малко Букурещъ—дър-жа, въ която живеятъ малцинство и да се оплаква Женева, по който се излагал ромъния държавата и се усложнява борбата за мира отъ г. Титусеску, който 17 г. седялъ въ око-борбата за миръ въ Чухме да се из-ясня въ тоя смисъл и нитъ вестници, които нодушно прехва те-ва външния м-ръ.

и няколко дни бях-метели на още едно четохме изявление чешкия м-ръ на работи, който отговори на някои недоволства отъ своя, най-учтиво и ниско малцин-ство Чехославия да постъпки за оп-е въ Женева, къде-се обещали въпроси представители родител. Въ изявление г. Бенешъ казва, нитъ договори и раз-

нитъ конференции даватъ право на малцинствата да се отправятъ до О. Н. и неговитъ разклонения безъ никакъ да смее да ги спръ. Дори отъ прочетеното из-явление на г. Бенешъ се схваща, че нему е все едно дали въпросътъ ще бжде разгледанъ въ Женева, или въ Прага.

Е добре, щомъ това е така, щомъ г. Бенешъ пра-ща нитъ вестници въ Женева, тогава нитъ е откритъ и не представлява голяма о п а с н о с т ъ. Но не е бивалъ г. Титусеску пър-вия, нито ще бжде последния, комуто не става добре да среца малцин-ствени жалби въ Женева. Били сж и ще бждатъ не-договорни доста външни ми-нистри и мнозинства, но защо и къде е разликата на едни отъ други.

Въ Женева или държавата, въ която живеятъ, да о-тидатъ на жалба народ-ностнитъ малцинства?

Кой както намъри за добре. Какво ще кажатъ мнозинствата? — Споредъ времето и настроението—малцинствата сж длъжни да се подчиняватъ. Така е било до сега.

Ами отъ сега нататъкъ?

ЖАЛБИ И ФАЛШИФИКАЦИИ

времето съобщихме следнитъ злоупотре-би и фалшификации и краж-бени отъ бившия м-ръ на Силистрен-скржко управление Георгиу. Съобщихме за държостта му да сж революверъ по-на, дошло по запо-на М-вото на вътреш-работи да го аресту-

четемъ въ бр. 337 личния ежедневникъ „Сулъ“ едно писмо и господинъ, къмъ прилага и следното съ-брение.

№ 4135
30 ноември 1935
Помилу Черника, сж-следовател на Дуро-окръжъ, по искането на Леонъ Георгиу, удо-

ствотриваме, че аферитъ по издаването на паспорти и липсата на една сума отъ 182.102 лей отъ фонда за поствитъ за 1934 г. проку-рорския паркетъ отъ Сили-стра сж обвинителен актъ № 5751 | 935 откри сждебно преследване противъ г. Ташку Пучеря, сегашния окръж-жен управител на Дуростерски окръжъ за следнитъ дѣла:

Фалшъ въ официални доку-менти, злоупотреба на дър-жавни пари и укриване на документи, дѣла които сж предвидени и наказуемъ отъ чл. чл. 124, 140, 144 отъ на-казателния законъ и чл. 21 чл. 3 отъ закона за отчет-ността, чл. 50 ал. 1 отъ закона за паспортитъ и чл. 140 и 204 отъ наказ. законъ, всички слети съ чл. 40 отъ

Писмо отъ Каварна

Каварна — Мѣстниятъ клонъ на Червенъ кръсть, за 14 т. м. приготвява го-лѣмъ балъ, чийто фондъ е предназначенъ за бедни-тъ ученички и ученици отъ ромънскитъ и български училища.

Положенитъ старания отъ сега говорятъ, че балътъ ще бжде отлично подгот-венъ.

*

— Червениятъ кръсть, клонъ Каварна, разви една трескава дейность за под-помагането на гладуващи-тъ отъ Бесарабия. Помо-щната акция бѣ добре по-средната отъ гражданство-то.

До днесъ се събраха надъ 5000 лей и приблизи-телно за толкова храна и дрехи.

*

— Каварненци и тази го-дина се готвятъ да посрещ-натъ Коледнитъ празници съ обичайнитъ традицио-нални тържества. Подъ рж-ководството на учителя г. Драганъ Гочевъ се подгот-вя голѣмъ коледарски хоръ, а за втория денъ на Рожде-ство Христово — разкошна коледна елка, съ малки подходящи музикални сцен-ки и изненади.

Съветска Русия

възобновява старитъ

паметници

Въ съветска Русия, из-хвърленитъ предмети отъ училищата наново сж въ-ведени, а кампанията про-тивъ черквитъ и манасти-ритъ стигна до тамъ, че почнаха отново да ги въз-обновяватъ.

Въ Одеса почнаха да ре-ставиратъ прочутата черк-ва св. София — единъ па-метникъ отъ голѣмо исто-рическо значение.

ЗА ПРОДАНЪ

5 ХЕКТАРА НИВИ

находящи се въ с. Каракъш-ла собственост на Гено Ива-новъ.

Справка: Ал. Г. Иванова при Юр Митакевъ ул. „И.Г. Дука“ 33
— Базарджикъ —

наказателния законъ.

Ние не ще коментираме. Тия афери достигнаха и до трибуната на парламента.

Дали ще достигнатъ и тамъ, където трѣбва?

Чети в-къ

„Добруджански гласъ“

НѢКОЛКО ДУМИ

по училищния въпросъ отъ Болградъ

ОТГОВОРЪ НА ЕДНА СТАТИЯ

Болградъ — Въ брой 334 отъ 1 декември 1935 г. въ вестникъ „Наша речъ“ се появи една статия подъ заглавие „Какъ избрали въ гр. Болградъ Коми-тета на девическата гимна-зия“.

Въ тази статия неизве-стенъ за менъ авторъ или е въведенъ въ заблужде-ние или е писалъ безъ да знае какво пиши.

Въ началото авторътъ казва, че комитетътъ на Де-вическата гимназия вече „много години се е произ-биралъ“. Това не е вѣрно, защото, съгласно устава на училищнитъ комитети, чле-новетъ имъ се избиратъ на 4 години.

На 22 ноември 1931 г. стана избора за училищния комитетъ, а подиръ 4 годи-ни, а именно на 17 ноем-ври 1935 г. се произведоха нови избори, на които при-сѣтствуваха 60 души и отъ които взеха участие 59 ду-ши. Така сжщо авторътъ заблуждава когато пише, че комитетътъ билъ недѣте-ленъ и че нищо не можалъ да направи, когато „пър-витъ 4 класа на гимназия-та биле изключени отъ дър-жавния бюджетъ“.

Действителността е дру-га:

Въ началото на 1932 го-дина правителството при-сѣтски да съкращава дър-жавнитъ разходи и реши да закрие дѣлъ редъ учеб-ни заведения. Тази участъ щѣше да постигне и наша-та дев. гимназия, ако учи-лищниятъ комитетъ не бѣ-ше предприелъ изключител-ни мѣрки. Много заседания има комитетътъ по този въ-просъ, много поездки въ Букурещъ, Кишиневъ, Ис-маилъ, въ резултата на кои-то се състоя общотъ заседа-ние на училищния комитетъ при дев. гимназия и на је-питропията на мжжката гим-назия, въ присѣтствието на училищния инспекторъ г. Голбакъ, бившия префектъ г. Фаркашану и бившия се-наторъ г. Христофоровъ. Въ това заседание Епитропия-та на мжжката гимназия постанови ежемесечно да дава на училищния коми-тетъ на дев. гимназия 40.000 лей на месецъ и тогава г. Голбакъ, уч. инспекторъ, съвмѣстно съ комитетътъ, префекта, депутатитъ отъ Исм. окръжъ и преосвеще-ний Дионисий поддържа-ха ходатайството предъ Ми-нистерството на просвѣтата и на 31 май 1933 год. подъ № 122 си появява постано-влението на Министерство-то, че Болградския девиче-ски леей се преобразува въ гимназия, издрѣжката на

която взе държавата — а по-диръ малко време се полу-чи въ гимназията уведомле-ние отъ Министерството, че сж разрешени да функцио-ниратъ и старитъ класове, но ще бждатъ издрѣжани отъ училищния комитетъ. Тази година се откри и 8 класъ следъ настоятелното ходатайство на г-жа ди-ректотката и личната поезд-ка на председателя на коми-тетътъ въ Букурещъ, въ Ми-нистерството.

Колкото за недеятелно-стта на комитетътъ, авто-рътъ на статията да пре-гледа протоколитъ на г. г. инспекторитъ Деметреску Великтъ, Голеску, Петреску, Зоица и др., които не е-динъ пжтъ сж писали въ протоколитъ си, че въ гим-назията е чисто, изрядно, топло и въобще се подѣр-жа въ образцово състоя-ние. И това ако е малко за г-нъ автора на статията, ще го помоля да се потруди и да види, че въ цѣлото зда-ние е проведено електриче-ство, че библиотекитъ сж пълни съ книги, че гимна-зията има усвѣршенству-вани физически апарати, че въ двора има басейнъ за вода, който вмѣщава 2.500 ведра, че сцената въ гим-назията е най-добра въ града, че кришата на гим-назията е съвършено нова и т. н. и като разбере още че това всичко е направе-но отъ „бездейтелния ко-митетъ“, самъ ще се засра-ми.

Но автора има дързостъ да пише за „политика“ на общото събрание. Той каз-ва, че тамъ се появили всичкитъ колеги на г-нъ Желѣзковъ, между които били и г-нъ Димовъ и г-нъ Христофоровъ.

И тукъ авторътъ е въве-денъ въ заблуждение: нито г-нъ Димовъ, нито г-нъ Хри-стофоровъ не присѣтству-ваха на събранието.

На събранието въ гимна-зията нѣмаше ни примари, ни писари... имаше родите-ли и лица, които се ин-тересуватъ отъ учебното дѣло.

Първиятъ въпросъ на об-щото събрание бѣше раз-глеждането на бюджета за за 1935 | 1836 учебна годи-на.

Изгубенъ революверъ

на 16 т. ноември, кален-даръ 6.35, отъ 6 вѣтрона, се-рия 605,17, отъ 6 вѣтрона, Генералъ Кулчеръ, кѣмъ, бѣл. м. гимназия — Генева. Който го представи въ редакцията, ще получи голѣмо възнаграж-дение.

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО и НАСТОЯЩЕ

27

Въ духовно отношение Силистра и подъ турска власт продължавал да си остава седалище на епископа, подчинена на източната цариградска патриаршеска църква. Като по-известни епископи на Силистра, след идването на турците, споменават се: епископът Партений въ 1564 г. следъ него епископът Антоний, който на събора въ Цариградъ въ 1638 г. се обявил решително противъ калвинизма на Кирилъ Лукаристъ. Следъ него епископът Макарий, който се подписвалъ: *Macarius „Dristori vel Dristroë“*, следъ него Антоний, живялъ презъ времето на Антимъ Ивиряну епископът на Томисъ, следъ него Херотий, който умрялъ презъ 1719 г. въ Букурещъ, а коститъ му биле пренесени въ Силистра тържествено следъ нѣколко години и най-после споменава се за еп. Серафимъ 1720 г. голѣмъ и извѣстенъ преводачъ на Св. Писание. (*G. Minoru Cult. in Dobr. 1928*).

Презъ 1754 г. Силистра далъ голѣми материални и човѣшки жертви подъ ударитъ на възстаналитъ хайдутски чети на Видинския паша Пазвантоглу и кърджалиитъ.

Руско-турскитъ войни при Силистра

Идеала на голѣмия руски императоръ Петъръ-Велики за завоюването на вѣчния Цариградъ—ключа на двата свѣта Европа и Азия, завещанъ на неговитъ приемници, отправя стѣпкитъ имъ къмъ Силистра, смѣтанъ като ключъ пъкъ на Балканския полуостровъ.

И при царуването на руската империя Екатерина II и турския султанъ Мустафа III поради едно недоразумение за смѣтка на Полша, въ 1769 г. една армия отъ 500.000 руски войници минава Дунавъ, а по Черно-море пристига огромна руска флота подъ брѣговетъ на Добруджа. Отново дунавскитъ крепости биватъ раздрусани отъ силата на руското оржие и обагнени отъ руска кръвъ, но тоя пътъ не за заграбването и поробването на българитъ, а за тяхното освобождение отъ турското иго.

Прочутия руски генералъ Романцовъ завладѣлъ Бендеръ, а руската флота унищожава турската. Въ сѣщото време принцъ Долгоруки нападналъ татаритъ и ги побеждава, чийто ханъ Салимъ-герай умрялъ отъ ударъ въ Цариградъ.

(Следва)

ВЪСТЪ

— На 24 ноември т. г. се навършиха 1050 години отъ смъртта на св. Методий, единъ отъ братята, които сътвориха славянската азбука.

И като си помислимъ, че следъ 1050 годишно съществуване славянското четмо и писмо не е достатъчно на много отъ съпленицитъ на двамата велики братя!...

— Благодарение усилията на общинския ветеринаренъ лѣкаръ г. д-ръ Чакаловъ и неговия помощникъ г. Пастуховъ въ кланищата отъ Базарджикъ сж напълно запазени всички хигиенически условия.

Усърдието и старанията на тия двама безшумни ратници преодоляватъ толкова недостатъци на кланицата, която носи на общината една печалба отъ 250

хиляди лей.

— Общинскитъ бирнически власти екзекутиратъ безмилостно и най-беднитъ граждани, дори и най-дребни ни недобори.

А нѣколко партизани отъ години работятъ и експлоатиратъ общински ниви и имоти, извличайки значителни печалби, безъ да дадѣтъ на общината нищо, или почти нищо!

— Децата, които ще бждатъ приютени отъ добруджанскитъ българи, не могатъ да бждатъ третирани като слуги.

Или ще извършимъ актъ на благодарение, или ще признаемъ, че сме жалки душици, изпълнени съ мръсния прахъ на мизернитъ материални интереси и съображения.

— Група членове на мѣ-

Бждете увѣрени

изпълнявате единъ

че изплащайки абонаментъ за в-къ „Добруджански глас“

ГОЛѢМЪ ДЪЛЪГЪ

ЗА НАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

CERETI
Rom Standard

За проданъ въ бodeги, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

Sediul fabriciei BUCURESTI
Str. „Doamna Chiajna“

стното грѣцко културно общество сж възнамерявали да отпразнуватъ възшествието на кралъ Георги II наново на престола.

Научили за тази инициатива привърженицитъ на Вензелосъ отъ града ни, които съставляватъ болшинството отъ членоветъ на обществото, се възпротивляватъ и проектираното тържество е било отложено.

— Поради противното време, оповестениятъ футболень матч, за недѣля, 8 т. м. между „Глория“ и „Вихър“, не се състоя.

Въ идущия брой ще помѣстимъ обширна статия за дейността на мѣстнитъ спортни дружества.

Продавамъ

плетачна машина № 5 1/2 на 60 см. марка „Дубиенъ“, съ два преждоводителя, почти нова. Справка при Тодоръ Хр. Деветаковъ—с. Кадиево.

За проданъ праздно мѣсто 1200 кв. м. ул. „Доамна Кяжия“ 1 срещу Ромѣнската Мѣжка Гимназия. За справка

ДРАГОЙ АТ. ДОНЧЕВЪ
— БАЗАРДЖИКЪ —

— Когато думата е за несправедливостъ и защита на интереситъ ви, в-къ „Добруджански гласъ“ не чака да бжде поканенъ и подсецанъ. Изпълнява съ безупречностъ съвоя дългъ. Сега е редътъ вашъ. Не чакайте покани и съобщения. Изплатете си абонамента!

УРОЦИ

НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИКЪ:
предава Л. ХАРТМАНЪ — учител по бѣмски езикъ въ Бѣлг. Частна Мѣжка Гимназия.

Грамматика, разговоръ, кореспонденция за ученици и възрастни. Плащане по споразумение.

Сведения въ Редакцията

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

ПРЕМѢСТИ МЕДИЦИНСКИЯ СИ КАБИНЕТЪ ВЪ ДОМА на главната улица, срещу аптека Матара до баракъ Данковъ, ул. „Режеле Каролъ 16“

РЪОНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ, ДИАТЕРМИЯ, ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛЪЧИ, ИЗКУСТВЕНЪ ПНЕВМОТОРАКСЪ

НОВЪ КОЖАРСКИ МАГАЗИНЪ

ГОЧУ ГАЙТАНДЖИЕВЪ

(бившъ обушаръ)
ул. „И. Г. Лука“ (бивша „Тутраканска“) № 39
— ГР. СИЛИСТРА —

Отлично асортиранъ съ първокачествени обушарски стоки

гъонъ. боксъ, всички видове шевра

— отъ прочутитъ ромѣнски фабрики

Дермата, Монополъ, Сеполъ и др.

— ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

— Само едно посещение и ще се увѣрите

Д-РЪ БОЖИДАРЪ ЯНАКЕВЪ

СПЕЦИАЛИЗИРАЛЪ ПО ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ И РАДИОЛОГИЯ ВЪ БЕРЛИНЪ

Радиоскопия, радиография, ултра-виолетови лъчи, електрически масажи, изкуственъ пневмотораксъ — Базарджикъ се премѣсти въ дома си ул. „Режеле Каролъ 16“ срещу кино „Модернъ“ — до новостроящия се административенъ палатъ

АКЦ. ТЪРГ. Д-СТВО

„КОНКОРДИЯ“

— Базарджикъ — Индустриалния кварталъ

Огъ 1 декември т. г. открито

ГОЛѢМЪ ДЕПОЗИТЪ

— ЗА —

Вина и раки

— на едро. Тукъ ще намерите първокачествени напитки, произведения на прочутитъ цѣлата страна ВАЛЯ КАЛУГАРЯСКА, ОДЪ

БЕЩИ, ПАНЧУ и др.

— ЦЕНИ ОБЩОДОСТЪПНИ

Собственикъ, отг. редакторъ Я. Х. Янаевъ

Тиражъ: 1200